

EN
BÄTTRE
VÄRLD

LSU

HÖJ RÖSTEN FÖR HÅLLBAR UTVECKLING!

En sammanställning av ungdomskonsultationer inför HLPF 2021

INLEDNING

Inför Sveriges frivilliga rapportering (VNR) till FN:s politiska högnivåforum (HLPF), samarbetar Svenska FN-förbundet, LSU – Sveriges Ungdomsorganisationer och Utrikesdepartementet för att tillse att barn och ungas perspektiv beaktas i rapporteringen.

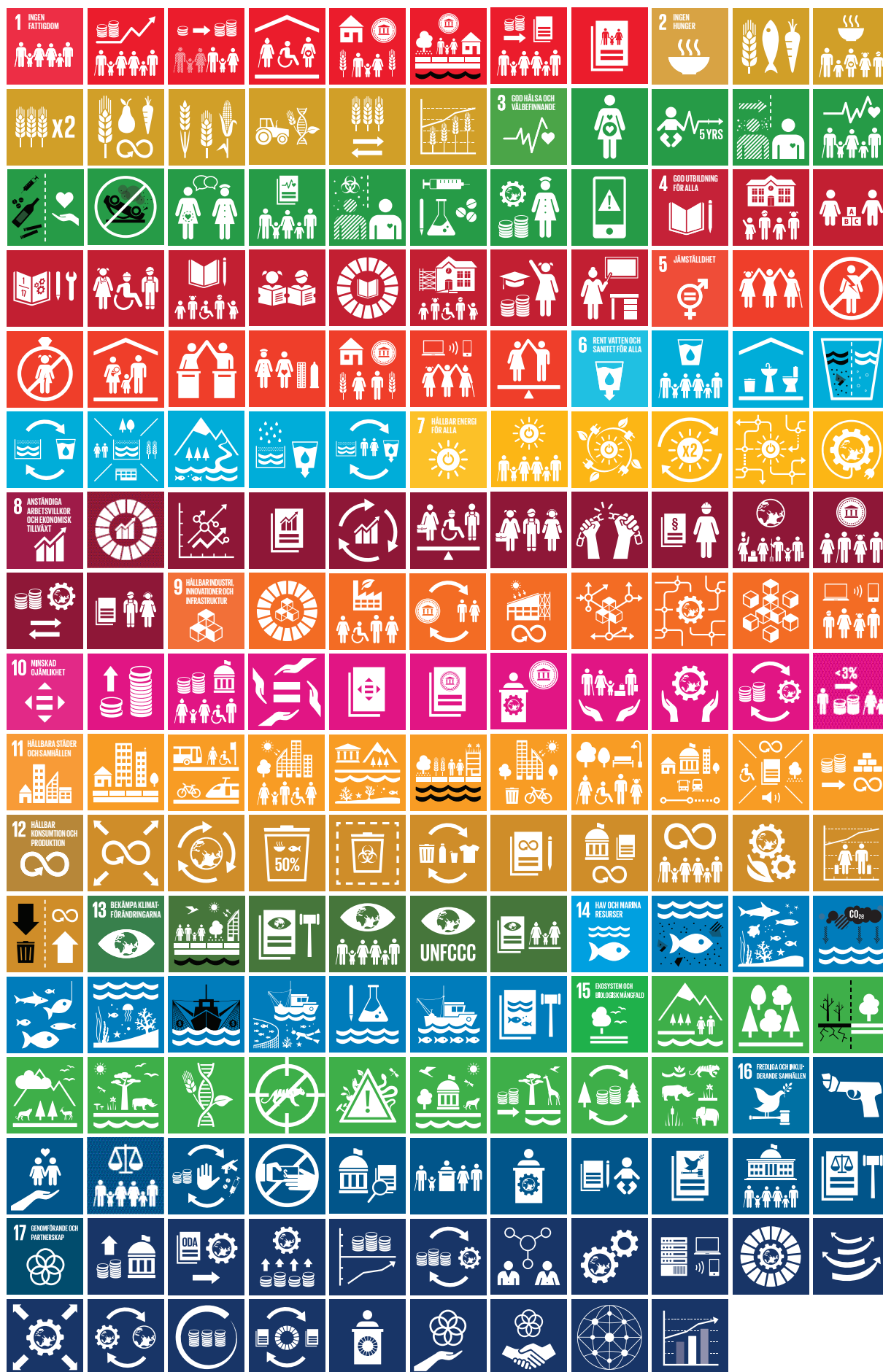
HLPF är en central plattform för uppföljningen av genomförandet av Agenda 2030 och de globala målen i världens länder. Forumet hålls varje år och i år äger det rum den 6–15 juli. Under HLPF kan länder lägga fram och presentera sina frivilliga rapporteringar. Temat på 2021-års HLPF är en hållbar återhämtning efter covid-19-pandemin som främjar de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna av hållbar utveckling.

Den 23 februari hölls en workshop arrangerad av Svenska FN-förbundet och Sveriges Ungdomsorganisationer. Titeln på workshopen var “Höj rösten för hållbar utveckling”. Syftet med workshopen var att ungdomar skulle ges möjlighet att lämna synpunkter på genomförandet av Agenda 2030 i Sverige och globalt inför Sveriges rapportering. Deltagarna på workshopen bestod av gymnasieelever på FN-skolor, ungdomar engagerade i olika ungdomsorganisationer, coacher för de globala målen samt tidigare eller nuvarande ambassadörer för de globala målen från Svenska FN-förbundet. Ungdomarna var mellan 16 och 35 år med en snittålder på 22 år. Representationen var rikstäckande. Under workshopen deltog även representanter från Utrikesdepartementet som berättade om det fortsatta arbetet.

Mellan 16-28 februari skickades en enkät ut som besvarades av 872 unga. Resultaten av enkäten hittar ni också i slutet av den här rapporten.

INNEHÅLL

Innehållsförteckning	Sidan
Inledning	2
Sammanfattning av workshop	4
Resultat från workshop	6
Slutsatser och avslutande kommentarer	16
Resultat från enkäten	17

Ikonerna för de 17 globala målen och de 169 delmålen är framtagna av Trollbäck+company.

SAMMANFATTNING AV WORKSHOP

Nedan följer en sammanfattning av deltagarnas synpunkter beträffande global hälsa, jämställdhet, global jämlikhet samt klimat och biologisk mångfald. En utförligare redovisning av synpunkterna finns under avsnitt 3 och slutsatser av de framförda synpunkterna finns i avsnitt 4.

Global hälsa

Deltagarna ansåg att länder måste dela med sig av kunskap beträffande bland annat mediciner och hälsovård. Det måste införas tydliga processer på internationell nivå för samarbete mellan olika länder angående pandemier. Det har varit en avsaknad av sådana processer under coronapandemin. Nya digitala lösningar, som användningen av drönare, kan användas vid tillhandahållandet av sjukvård. Det krävs forskning om hur hälsotillståndet hos världens befolkning har påverkats av pandemin. Krishanteringsplaner för framtida pandemier måste tas fram och utvecklas samt ungdomar måste ges möjlighet att delta i utformningen av dem.

Deltagarna ansåg att vården i Sverige behöver bli mer tillgänglig, främst beträffande psykisk ohälsa. Digitala verktyg kan användas i högre grad inom vården, t.ex. genom digitala sjukvårdsfunktioner såsom skolsköterskor. Samarbete måste bedrivas både på nationell och lokal nivå. Det måste spridas kunskap om psykisk ohälsa och stigmatiseringen kring psykisk ohälsa hos olika grupper måste minska. Det är även viktigt att Sverige ger bistånd för att främja global hälsa bland annat med fokus på vatten, tillgången till hälsovård och infrastruktur.

Jämställdhet

Deltagarna ansåg att Sverige bör vara en förebild i det inkluderande arbetet och föra en feministisk utrikespolitik. Vi bör även sträva efter att vara ett föregångsland inom jämställdhet. När andra länder drar in stöd för arbeten med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter - SRHR, behöver Sverige verka för att arbetet med sådana frågor upprätthålls.

Sverige bör även arbeta för att öka den kvinnliga politiska representationen. Det är dock viktigt att synliggöra de brister som finns inom landets gränser. Sverige måste bland annat rannsaka sig själv när det gäller barn och ungas representation samt eventuellt se över rösträttsåldern. Vi behöver även utvidga jämställdhetsbegreppet, både nationellt och internationellt, för att inkludera transpersoner. Rättsväsendet måste ta jämställdhetsfrågor på allvar och stärka rättigheter för kvinnor och HBTQI-personer.

Ett återkommande tema som deltagarna framförde är betydelsen av arbete med barnnäktenskap och könsstämpning. Det är viktigt att öka kunskapen om preventivmedel och rätten till fri abort. Det är även viktigt med gräsrotsrörelser och att ta kontextuella faktorer i beaktning i biståndsarbetet. Framträdande lösningar som presenterats är ökad utbildning, arbete med lokala organisationer samt att bygga broar mellan myndigheter och lokala organisationer. Internet lyfts som en viktig källa till kunskap för barn och unga runt om i världen. Det kan vara ett viktigt komplement i de delar av världen där sexualundervisning är förbjudet. Det är även viktigt att angripa jämställdhetsproblematiken utifrån ett ekonomiskt perspektiv, då många problem grundas i fattigdom.

Global ojämlikhet

Deltagarna underströk att internationell handel kan utgöra en ojämlikhetsfråga genom bland annat patenträttigheter. Det är viktigt att stater säkerställer att olika samhällsgrupper inklusive minoriteter involveras i politiska processer. Vid utdelningen av

bistånd är det viktigt att inta ett gräsrotsperspektiv och den aktuella kontexten. Lokala aktörer måste involveras i processerna för att en långvarig förändring ska kunna uppnås. Internationellt samarbete är essentiellt för att motverka ojämlikhet.

Deltagarna belyste att färre unga i Sverige engagerar sig inom olika ungdomsorganisationer och politiska ungdomsförbund. Denna utveckling måste stävjas. Unga måste ges möjligheten att vara involverade i politiska processer och påverka samhällsutvecklingen. Det är viktigt att ungas synpunkter verkligen beaktas. Sverige måste arbeta för att minska segregationen vilket kan göras genom satsningar på en god och jämlik utbildning. Sverige måste ställa högre krav på svenska företag som är verksamma utomlands beträffande anställdas arbetsvillkor, som bör motsvara arbetsvillkoren i Sverige.

Klimat och biologisk mångfald

Deltagarna underströk att världens länder behöver fokusera på gröna omställningar och det särskilt vid deras återhämtning av pandemin. Högre krav måste ställas på företag generellt och specifikt beträffande t.ex. paketering av varor. Samarbeten måste genomdrivas med länder som inte har kommit lika långt i sitt miljöarbete. Resursstarka länder måste stötta mindre resursstarka länder i deras miljöarbete.

Deltagarna betonade att Sverige behöver ta ansvar för de utsläpp som vi orsakar globalt och de konsekvenser som de medför. Sverige har en viktig roll inom EU att höja klimatambitionerna. Vanor och beteenden kring konsumtion måste förändras. Det måste bli lättare för konsumenter att göra medvetna val och få insikter om valens konsekvenser. De statliga pensionsfonderna borde vara gröna fonder och högre krav borde ställas på banker beträffande hållbarhet. Satsningar måste ske på omställningen till en cirkulär ekonomi. Barn och unga har för lite politiskt inflytande i Sverige och måste involveras i olika politiska processer om miljön. Klimatfrågan är mycket viktig för barn och unga.

RESULTAT FRÅN WORKSHOPEN

I de olika avsnitten nedan presenteras ungdomarnas egna synpunkter beträffande genomförandet av fyra olika ämnesområden i Agenda 2030 som kom fram under workshopen.

Respektive ämnesområde inleds med en kort introduktion till det aktuella ämnet som utgjorde underlag till workshopen. Under rubrikerna: ”globala utmaningar”, ”vad bör världens länder göra?”, ”Sveriges utmaningar” och ”vad bör Sverige göra?” presenteras ungdomarnas synpunkter. Synpunkterna delas upp i en internationell del och en del med fokus på Sverige. De mål i Agenda 2030 som workshopen inriktade sig på var mål 3 om god hälsa och välbefinnande, mål 5 om jämställdhet, mål 10 om minskad ojämlikhet, mål 13 om att bekämpa klimatförändringarna och slutligen mål 15 om ekosystem och biologisk mångfald. Dessa mål delades under workshopen in i fyra olika ämnesområden som var global hälsa, jämställdhet, global ojämlikhet samt klimat och biologisk mångfald.

Global Hälsa

Fram till slutet av 2019 gjordes många framsteg inom området hälsa, men hastigheten på förbättringarna var inte tillräckliga för att kunna möta de flesta av delmålen under mål 3. Den snabba spridningen av covid-19 har resulterat i många dödsfall. På många platser runt om i världen har sjukvården överväldigats av belastningen. Psykisk ohälsa är även ett växande globalt problem, särskilt bland unga. Pandemin har ökat isoleringen och ensamheten. Luftföroreningar, mindre fysisk aktivitet och sämre matvanor utgör inte bara riskfaktorer i den rikare delen av världen utan utgör ett allt större problem för fattigare delar av världen. Under pandemin har även globala immunitetsprojekt för barn haft temporära avbrott, vilket kan komma att ge förödande konsekvenser senare. Människors rädsla för att söka medicinsk hjälp skulle potentiellt kunna leda till en ökning av smittade och döda av sjukdomar som malaria, AIDS och tuberkulos.

Covid-19-pandemin har fått stora negativa konsekvenser på sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) världen över, samtidigt som många givare minskat sitt bistånd. Därför tillförde Sverige 140 miljoner kronor under år 2020 för att motverka covid-19-pandemins effekter på sexuell och reproduktiv hälsa med fokus på Afrika.

Globala utmaningar

Deltagarna menar att det är ett svårt problem att västländer inte delar med sig av kunskap till andra länder i andra delar av världen. Det finns dyra patent och få incitament att dela med sig av kunskap till länder som inte har råd med patent. Det måste finnas incitament för fortsatt utveckling av mediciner och att de som finns kommer till de platser där de behövs som mest. Mediciner måste utvecklas beträffande vanligt förekommande sjukdomar i låginkomstländer. Det måste bli enklare att sprida mediciner och innovationer i världen.

Det finns finansieringsproblem att tillförsäkra att alla får tillgång till rent vatten. Orsaken kan vara korruption och problemet måste adresseras. Genom vatten sprids smittsamma sjukdomar och många sjukdomar är svåra att utrota utan rent vatten. Det finns ett behov av att bistånd ges till länder för att främja utbildning och innovationer. Länder måste även bidra globalt till att utrota sjukdomar som AIDS m.m. Pandemin har synliggjort klyftorna mellan olika länder och deras kapacitet att hantera den typen av situationer. Länders möjlighet att hantera krissituationer varierar, vilket är problematiskt. Vi måste fortsätta att utöka staters krisberedskap för att inte hamna i en liknande situation i samband med klimatkrisen. Den nuvarande situationen med pandemin har synliggjort vikten av att fortsätta fokusera på klimatkrisen.

Betydelsen av internationell samverkan måste understrykas. Det har inte funnits processer och

institutioner globalt i anslutning till pandemin i tillräcklig omfattning. Det har funnits och finns en avsaknad av samarbete mellan länder om bland annat vaccin även inom EU. Nu när samarbeten inleds om vaccin finns inga processer och institutioner för det. Det blir därav ad hoc-processer. Det behövs stärkt samverkan kring pandemier på global nivå överlag. FN, EU och andra institutioner måste ta med sig lärdomar kring hur man reagerar på pandemier. WHO har saknat mandat att svara på pandemin när institutioner inte vill samarbeta. NGOs måste involveras i processer som berör global hälsa.

Vad bör världens länder göra?

Deltagarna anser att det behövs nytänkande i tillhandahållandet av sjukvård. Länder kan använda sig av digitala hjälpmedel för att tillgodose tillgången till sjukvård. Det behöver säkerställas att mediciner kan levereras på landsbygden. En lösning på problemet kan vara att använda sig av teknologi som till exempel drönare.

Det är viktigt att försäkra sig om att alla människor har tillgång till olika platser för sitt välbefinnande. En viktig sådan plats är idrottsarenor. Det är av betydelse hur framtida idrottsarenor byggs. Det är viktigt att förbättra möjligheten till hygien på sådana platser. Exempelvis kan tillgången till duschar och handsprit utökas. Digitala möten anses vara positiva till viss del. De har minskat stress och resande, både globalt och nationellt. Det finns en förhoppning om att detta tas vidare då det minskar stress och ökar inkludering. Digitala möten är även bra för klimatet.

Deltagarna konstaterar att det har funnits ett glapp i hur vi ska agera vid en global pandemi. Pandemin visar hur viktigt det är att investera i global hälsa. Alla framtida åtgärder bör grundas i någon form av forskning. Världens länder bör se hur helheten av pandemin har påverkat det globala hälsotillståndet. Det behövs en linje och en strategi i vad som lönar sig i det långa loppet när det gäller arbetet med att främja barn och ungas hälsa.

För att hantera framtida kriser bättre är det viktigt att stabilisera staters ekonomier och finansieringar. Det behövs även krishanteringsplaner för framtida pandemier. Länder bör bedriva ett mer förberedande arbete inför vad som kan komma i framtiden. Det är viktigt att statliga myndigheter världen över fokuserar på att nå ut till unga för att få med dem. På så vis kan alla arbeta mot ett gemensamt mål. Pandemin

har vittnat om att unga inte är tillräckligt delaktiga i krishanteringen. Likaså finns en avsaknad av inkludering av unga när det gäller preventiva åtgärder för att förhindra en framtida kris. Unga har under pandemin porträtterats som, å ena sidan odödliga, å andra sidan som samhällets största smittbärare. Det upplevs vara en felvinklad bild av unga.

Sveriges utmaningar

Deltagarna understryker att vi i Sverige har tillgång till allmän sjukvård samtidigt som vissa andra länder inte har det. Rätten till vård är en fundamental rättighet. Sverige ska vara ett föregångsland på det planet. I Sverige föreligger brister i tillgången till vårdcentraler och läkare överlag. Det måste bli lättare att söka vård och fler vårdinstitutioner måste inrättas. Även antal vårdplatser måste utökas. Fler personer måste utbildas inom vårddyrken och attraktiviteten hos vårddyrken måste förbättras. Detta inbegriper högre lön, högre status generellt och förbättrade arbetsvillkor.

Den svenska vården måste bli mer tillgänglig för alla. I synnerhet måste den bli bättre när det gäller psykisk ohälsa. Psykisk ohälsa har länge varit ett problem i Sverige. Det upplevs vara svårt att få psykologisk hjälp. Det måste bli lättare att få psykologisk hjälp även vid psykisk ohälsa och inte bara medicinsk. Psykisk ohälsa är inte ett problem som bara uppstått under pandemin och det bör därför inte behandlas som en engångsföreteelse. Det krävs aktiva och långsiktiga åtgärder för att förebygga psykisk ohälsa.

Det är svårt just nu för unga som är vana att träffa kompisar och utöva idrotter. Det behövs digitala kontaktnätverk. Det upplevs vara svårt att engagera unga i frågor om hälsa och det är därför viktigt att arbeta med ett ökat engagemang hos unga. Det har varit positivt för det psykiska välmåendet att kunna fortsätta med olika aktiviteter under pandemin. Digitala nätverk, exempelvis mot våld i hemmet som är organiserade av stater och organisationer behöver expanderas. Det är svårt för skolor att upptäcka våld i hemmet under vanliga förhållanden och under pandemin har det blivit ännu svårare. Det är viktigt att belysa att vissa inte har någon att prata med. Barns kontakt med vuxna måste värnas.

Sverige är ett ledande land inom medicinsk forskning och behöver ta tillvara på denna position. Forskningen behöver vara transparent och öppen. Det måste finnas stabil finansiering till forskningen,

oberoende om det är en krissituation eller inte. Sverige behöver dela med sig av sin kunskap.

Vad bör Sverige göra?

Deltagarna menar att digitala sjukvårdstjänster är väldigt smidiga eftersom vård kan ges på distans. Digital vård kan göras mer lättillgänglig och det finns flera fördelar med distansvård. Digitala lösningar är möjliga och ska inte överges när pandemin är över. Det skulle kunna införas digitala stödfunktioner via skolsköterskor för att stötta unga i skolor. Det blir därigenom lättare att söka vård för unga och det kan kännas mer bekvämt. Det finns en risk att funktioner så som skolsköterskor och kuratorer har försvunnit till följd av pandemin. Kuratorer är viktigare än någonsin. Elever åker inte in till skolor för att ta kontakt med skolsköterskor när undervisningen är på distans.

Samarbete är nödvändigt, såväl på nationell som på lokal nivå. Det är viktigt att vi stödjer lokala samarbeten. Stödet kan ske exempelvis genom finansiellt stöd till ungdomsorganisationer. Det är även viktigt att se till att ungdomar världen över har tillgång till sportarenor, fritids och liknande mötesplatser. Den psykiska ohälsan globalt sett bland barn och unga är viktig att lyfta. Många barn och unga har tvingats vara hemma under pandemin, vilket har lett till att den psykiska ohälsan ökat. Fokus bör därför riktas på dessa grupper. Det är viktigt att politiska ledare börjar prata mer om psykisk ohälsa. Det bör bli lättare att få psykologisk hjälp. För tillfället finns det en avsaknad av preventiva åtgärder. Ett förslag på en åtgärd är att erbjuda alla personer samtal med kuratorer och psykologer, oavsett ålder. Ett ytterligare förslag är införandet av mer långsiktiga processer såsom att ge stöd till barn vars föräldrar lider av missbruksproblem. Sverige bör arbeta med kunskapsspridning när det gäller psykisk ohälsa och minska stigmatisering, inte minst vad gäller psykisk ohälsa bland papperslösa, människor på flykt och nyanlända.

Det är viktigt att lyfta frågor om arbetsmiljö och arbetstider. Arbete behöver bedrivas för att anpassa arbetslivet efter mänskliga behov. En ytterligare aspekt är att anpassa arbetsmarknaden efter psykisk ohälsa. Det måste bli tydligare vart unga kan vända sig med sin oro när det gäller arbetsrelaterade frågor. Många upplever en stor oro inför arbetsmarknaden och sommarjobb.

Sverige bör fortsätta att ge bistånd till länder som är i behov. Tillgången till vatten är essentiell och en mänsklig rättighet. Sverige kan ifrågasätta beslut och hålla dialoger med privata aktörer som har enorm makt över vatten. Det är viktigt att se till att bistånd hamnar rätt. Därmed är det av betydelse att inte bara prioritera bistånd till regimer utan även stötta lokala organisationer och lokala initiativ. Ett mål bör vara att bidra med pengar och kunskap utan att göra landet beroende av NGOs. Det är nödvändigt att fokusera på att stärka länders infrastruktur då det är en viktig del av hälsan. Tillgången till sjukvård är en viktig del av hälsoarbetet. Det är även viktigt att Sverige fortsätter att stödja WHO för att förbättra den globala hälsan. WHO anses vara en viktig kunskapsbank och samordningskraft som vi bör ta vara på.

Jämställdhet

Kriser drabbar kvinnor och män på olika sätt och slår särskilt hårt mot redan diskriminerade grupper och individer. I covid-19-krisens spår

ökar våld mot kvinnor, inte minst våld i hemmet, och mödra- och barnadödlighet riskerar att öka när sexuell och reproduktiv hälsovård begränsas. Antalet samtal som hjälplinjer mottagit har ökat under pandemin jämfört med före pandemin. På grund av överbelastade vårdssystem och andra sociala institutioner samt rädsla för att bli smittad av viruset befaras färre söka medicinsk hjälp vid behov. Det är sannolikt att en ökning av förekomsten av barnåktenskap och kvinnlig könsstympning kommer att ske. Trots att åktenskap innan 18 års ålder är en kränkning mot mänskliga rättigheter visar siffror från 2019 att ungefär 1 av 5 kvinnor (20,2%) i åldersgruppen 20-24 gifts bort innan 18 års ålder. 10 år tidigare var siffran ungefär 1 av 4 (23,8%). Kvinnors ekonomiska situation påverkas oproportionerligt då de ofta återfinns i låglöneyrken och i informella sektorn samt saknar tillgång till sociala trygghetssystem. Kvinnorätsorganisationer vittnar om utmaningar att delta i politiska processer och fredsprocesser. Samtidigt kan möjligheter öppnas när samhällen går samman för att motverka pandemin. Sverige driver sedan 2014 en feministisk utrikespolitik och flera länder såsom Mexiko, Kanada, och Frankrike har följt efter.

Globala utmaningar

Deltagarna understryker att bristen på kvinnlig politisk representation är ett globalt problem. Kvinnors position i politiska sammanhang måste stärkas. Ett stort problem är de rådande maskulina normerna, män bör dela med sig av den politiska makten. Det framfördes att det är helt centralt vid användandet av ett jämställdhetsperspektiv att inkludera både kvinnor och transpersoners utsatta position. Det är problematiskt att enbart prata om kvinnors och flickors rätt till sina egna kroppar, vi måste även prata om transpersoners rätt till sina kroppar. Det är därmed även viktigt att inkludera HBTQI-personer i arbetet med representation. Därför är det viktigt att arbeta för att förändra attityder och sättet som vi pratar om jämställdhet, vi bör fokusera på att förändra diskursen.

Fattigdom identifieras som ett stort problem i jämställdhetsarbetet. Det är problematiskt att ekonomin ska vara en avgörande faktor när det gäller barnäktenskap och könsstympning. Likaså är det mycket problematiskt att länder, som USA, dragit tillbaka sitt stöd för SRHR. Slutligen lyfts även att klimatförändringar utgör ett stort hot mot jämställdhetsarbetet.

Vad bör världens länder göra?

Deltagarna betonar att pandemin har påverkat arbetet med Agenda 2030, särskilt inom utbildning och social hållbarhet, därför är det viktigt att jobba ännu hårdare för att få tillbaka det som förlorats. Ett återkommande tema bland gruppdeltagarna var vikten av den kulturella kontexten vid biståndsarbete. När det gäller jämställdhet har det olika betydelser i olika länder, vilket gör det extra viktigt att ta den kulturella och sociala kontexten i beaktning. Jämställdhet kan med andra ord uppnås på olika sätt.

Det behövs samlade krafter från civilsamhället och internationella makthavare. Internationella makthavare behöver ta tydlig ställning i frågor om jämställdhet. Stater bör bedriva internationellt samarbete för att stötta länder som inte kommit lika långt i jämställdhetsarbetet. Det är viktigt att öka kunskapen om preventivmedel och rätten till fri abort. I respektive land bör stödlinjer inrättas för att kvinnor ska kunna bryta sig loss från destruktiva och problematiska relationer, samt för att informera om sexuell hälsa. Världens ledare bör arbeta på alla politiska nivåer och inkludera hela samhällen. I det

här arbetet krävs det även en tydlig samordning mellan de olika nivåerna och aktörerna för att möjliggöra integrering på alla plan.

I jämställdhetsarbetet är god lagstiftning och ett välfungerande rättsväsende essentiellt. Rättsväsendet måste ta jämställdhetsfrågor på allvar och stärka rättigheter för kvinnor och HBTQI-personer. Rättsväsendet i världens länder måste också stärkas och effektiviseras.

I arbetet att främja reproduktiv hälsa, motverka barnäktenskap och könsstympning är det viktigt att sprida kunskap. På så vis kan länderna visa att det finns andra vägar. Detta kan påverka makthavare att adoptera de nya sätten. Det är viktigt att länder inkluderar lokalsamhällen i jämställdhetsarbetet. Om religiösa ledare involveras och inkluderas i processer förbättras legitimiteten och möjligheterna att lyckas med arbetet. Kvinnor bör även inkluderas i sådana typer av utbildningar. För att förbättra arbetet är det viktigt att det byggs broar mellan myndigheter och lokalsamhället. Det är viktigt att det internationella arbetet drivs underifrån.

Innan pandemin såg vi att det ekonomiska biståndet gjorde stor skillnad. Det finns redan befintliga framgångsrika projekt men de behöver ekonomiskt stöd. Utformningen av världens handelssystem måste beaktas och arbetet med fattigdom kan påverka förekomsten av barnäktenskap. Många flickor gifts bort av ekonomiska skäl. Det bör synliggöras att användningen av könsstympning och barnäktenskap står i strid med mänskliga rättigheter. Den teknologiska utvecklingen kan också förbättra jämställdheten. Vidare måste även fler kvinnor få möjlighet att komma in på arbetsmarknaden. Samtidigt måste den börda som läggs på kvinnor beträffande deras åtaganden i hemmet beaktas.

Det är viktigt att ett säkerhetsperspektiv beaktas när insatser görs för kvinnors rättigheter, till exempel dödades kvinnorrättsaktivister i Colombia. Kvinnors position i politiska sammanhang måste stärkas. Fler kvinnor måste kunna inneha maktpositioner. Arbetet som bedrivs av kvinnliga politiska grupper måste främjas och kvinnor med politiskt engagemang måste stötts överlag. Även HBTQI-personer måste få komma fram och bli synliggjorda. Genom ekonomisk utveckling främjas jämställdhetsarbetet.

Länder bör bli mer strategiska beträffande hur de allokera bistånd. Gräsrotsnivån måste stärkas och

beaktas vid utdelning av bistånd. Subventioner kan införas för länder som har projekt. Det bör göras gynnsamt att främja projekt likt FN-förbundets Projekt Flicka. Fler länder bör engagera sig i liknande projekt. Det är viktigt att projekten är tillräckligt finansierade. Genom det kan flickor sätta press på makthavare i andra länder. Det krävs mer kreativitet beträffande hur samarbetet med andra länder och företag kan bedrivas för att skapa jobbmöjligheter för kvinnor. Sådana samarbeten kan förhindra att flickor ingår barnäktenskap.

Ett återkommande tema bland grupperna var vikten av tillgång till utbildning för unga tjejer. Internet lyfts som en viktig källa till kunskap för barn och unga runt om i världen. Det kan vara ett viktigt komplement i de delar av världen där sexualundervisning är förbjudet. Världens länder bör därmed arbeta för att utöka barn och ungas tillgång till internet. Det finns ett mönster som visar att desto högre tillgång till undervisning för flickor desto mindre är föräldrarna benägna till barnäktenskap och könsstämpning. Vidare är det också viktigt att utbilda föräldrar om vikten av att gå klart skolan. En avslutad skolgång är både viktigt för barnet och för hela samhällsutvecklingen.

Utmaningar för Sverige

Deltagarna betonar att vi i Sverige behöver leva som vi lär och vara en förebild för andra länder. Flera av samtalsgrupperna framhåller att Sverige bör leda utvecklingen till en mer inkluderande syn på hur vi pratar om jämställdhet. Sverige bör vara en förebild i det inkluderande arbetet. Det är samtidigt viktigt att Sverige blickar inåt för att kunna ta på sig en ledarroll. Vi behöver leda med goda exempel och samtidigt synliggöra de brister vi har och hur vi måste förbättra oss. Bland annat måste Sverige rannsaka sig själv när det gäller barn och ungas representation. Statistiskt sett är unga flickor minst representerade. Barnkonventionen säger att barn har rätt till demokratisk inkludering vilket Sverige inte lever upp till.

Diskussionen om jämställdhet börjar bli mer och mer politiserad. Därför är det väsentligt att frågorna diskuteras nyanserat och analytiskt. Vi behöver arbeta för att utbilda unga pojkar och män för att bryta destruktiva maskulina normer. Ett ytterligare problem är löneskillnaden mellan män och kvinnor.

Sverige behöver stötta personer som visar

engagemang att komma fram och bli synliggjorda, inte bara kvinnor utan även HBTQI-personer. Det är viktigt att inte bara prata om kvinnors och flickors rätt till sina kroppar, utan även om transpersoners rätt till sina kroppar.

Vad bör Sverige göra?

Deltagarna betonar att det är viktigt att barn och unga känner sig involverade. Skolan har en viktig roll att fylla i detta avseende. Politiska ungdomsförbund får inte alltid besöka alla skolor vilket kan upplevas som att skolorna eller kommunerna sviker ungdomar. Det är betydelsefullt att ungdomar kommer i kontakt med politik och beslutsfattande. Att sänka rösträttsåldern kan vara ett sätt för att utöka ett demokratiskt inflytande för unga.

Sverige behöver arbeta för att utbilda unga pojkar och män för att bryta destruktiva maskulina normer. Det är viktigt att fritidsgårdar satsar på killar och att en god miljö värnas för att motverka machokulturen.

I jämställdhetsarbete behöver även transpersoner räknas in, inte bara kvinnor. Vi behöver en ny translag som gör det enkelt för transpersoner att ändra juridiskt kön. Sverige kan vara ett av de ledande länderna när det gäller inkludering. Genom att ge fritt stöd eller bidrag till existerande organisationer som arbetar med kvinnors rättigheter och rättigheter för HBTQI-personer kan arbetet stöttas. Sverige behöver stötta projekt som berör flickors utbildning och investera i skolan. Det måste skapas möjligheter för fler kvinnliga nätverk att träffa varandra och utbyta erfarenheter.

Sverige behöver bedriva en feministisk utrikespolitik. Det är viktigt att den politiken verkligen visar resultat. När andra länder drar in stöd för arbeten med SRHR-frågor, behöver Sverige arbeta för att arbetet med sådana frågor upprätthålls. Det behövs nya innovationer i arbetet med SRHR-frågor. Internet och ny teknik kan användas för att informera om SRHR. Arbeta kan även bedrivas genom dolda kanaler. Sverige bör påverka andra länder när det gäller föräldraledigheten.

Ett sätt är att ha utbildningar och sprida kunskap om hur viktigt det är att ha med kvinnor i fredsprocesser. Det går också att använda sig av gamla mönster för att bevisa att deltagande av kvinnor har en positiv effekt i fredsprocesser. Vidare är det viktigt att ta in kvinnor med olika etnicitet och sexualläggning för få bättre representation. Kvinnor med olika bakgrund

har olika erfarenheter och det är viktigt att ta med alla för att uppnå en bättre representation och inkludering. Folke Bernadotte Akademin är ett bra exempel hur kvinnor kan bli en del i fredsprocesser.

Global ojämlikhet

Växande ojämlikhet pekades ut i Global "Sustainable Development Report" (GSDR) och UNDP:s "Human Development Report",

båda från 2019, som en tvärgående utmaning med risk att äventyra genomförandet av hela agendan. Ojämlikhet är inte bara orättvist och ett hinder för ekonomisk utveckling – det skapar också en grogrund för spänningar och konflikt. Redan innan pandemin såg världen en våg av protester i flera länder. Covid-19 ökar ojämlikheten i världen och pandemins effekter slår hårdast mot de människor som redan är de mest utsatta och som redan lever ett liv präglad av diskriminering. De bredare effekterna av pandemin kommer troligtvis att ha särskilt förödande effekter i de fattigaste länderna i världen.

Globala utmaningar

Deltagarna menar att problem inom mål 8 om anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt är grogrund till problem inom mål 10. Med hjälp av ett holistiskt perspektiv kan ojämlikhet studeras/synliggöras. Det kan handla om strukturella problem på en gränsöverskridande nivå. Förståelsen mellan människor kan främjas genom ungdomsutbyten, evenemang och samtal. Idag finns inga positiva tecken på detta i och med att gränser stängs.

Internationell handel är en ojämlikhetsfråga, exempelvis beträffande patenträttigheter. Inom EU bedrivs handel mellan länder inom unionen, men externt sätts gränser. Det föreligger problem med skillnader mellan mer utvecklade och mindre utvecklade länder. Nationella gränser kan betyda mindre med tiden och det kan innebära möjligheter för lösningar av ojämlikhetsproblem. Det är viktigt för västerländska länder att vid biståndsgivning beakta kontext och att inte agera i egenintressen. Vid utdelning av bistånd är det viktigt att lyssna på lokala aktörer och vad de menar behövs. Det är essentiellt att arbeta med ojämlikhet på gräsrotsnivå i alla världens länder. Annars är det svårt att få till en bestående förändring.

Vad bör världens länder göra?

Deltagarna menar att internationella samarbeten är viktiga utifrån mål 10, exempelvis inom FN och EU. På europeisk nivå är EU en viktig aktör. Internationellt samarbete är a och o. Det krävs samverkan om migration på internationell nivå. När stater ger bistånd är det viktigt att ett gräsrotsperspektiv tillämpas. Den lokala kontexten måste tas i beaktande. Världens länder bör satsa på utbildning då det är essentiellt för uppnående av jämlikhet. Mål 4, 5, 8 och 10 i Agenda 2030 hänger samman med varandra. Utbildning medför arbetstillfällen och bättre kunskaper om samhället. Om människor vet vilka rättigheter de har kommer det att bli skillnad och press kan sättas på makthavare.

Stater bör fokusera på politisk inkludering. Det bör inom politiska processer finnas representanter från minoriteter, unga, funktionsvarierade och olika socioekonomiska områden.

Utmaningar för Sverige

Deltagarna menar att det föreligger demokratiska problem i Sverige i form av minskat engagemang i ungdomsorganisationer och politiska organisationer. Det finns ett behov av att få ungdomar engagerade och få upp ögonen för samhällsfrågor. Vidare krävs det mer kunskap och medvetenhet om vad föreningsliv kan innebära. Det måste finnas tydliga vägar från engagemang i exempelvis föreningar, till politisk inkludering på bland annat kommunal nivå.

Politiker måste involvera unga i politiska processer och därigenom kan de få lärdomar som kan spridas internationellt. Sverige har inte kommit långt i ungdomsfrågan. Det finns ett behov av att göra det roligt och enkelt att engagera sig. Makthavare måste faktiskt lyssna på ungdomars perspektiv. Det får inte enbart vara en formell punkt att ungdomar medverkar i processer. Avståndet mellan idéer och verklighet måste minska. Det finns ett behov av att få in unga som blir makthavare på riktigt. Civilsamhällesorganisationer har svårt att nå ut i socialt utsatta områden och representeras där. Det är svårt att tillse att alla grupper representeras, exempelvis äldre och yngre. Många grupper är inte medvetna om vilka rättigheter de har eller saknar tillgång till den kunskapen. Det förhindrar att de kan tillvarata sina rättigheter.

Sverige kan vara ett föregångsland i jämlikhetsfrågan.

Vi är relativt duktiga när det gäller utbildning och påverkansarbete, likaså har vi en generös och varaktig biståndspolitik.

Vidare kan Sverige öppna upp för en mer internationell handel och öppna gränser.

Vad bör Sverige göra?

Deltagarna anser att skolan kan involveras i större grad än idag i arbetet med att öka samhällsengagemanget hos unga. Skolan kan uppmuntra och utbilda om medborgerligt engagemang, exempelvis likt det engagemang som bedrivs av Greta Thunberg. Skolan kan vara en plattform för organisationer att synas. Det är viktigt att ungdomsförbund har en stor närvaro på skolor och där kan visa att förändringar är möjliga. Det är viktigt att stötta lokal aktivism i Sverige. Vi kan på nationell nivå påverka det globala. Till exempel kan lokal aktivism i Sverige påverka arbetsvillkoren för människor i mindre ekonomiskt utvecklade länder.

På nationell nivå bör Sverige arbeta med att minska segregationen. Genom en förbättrad integrationsverksamhet får människor tillfälle att möta nyanlända och nå ut till utsatta grupper. Det bör ske genom satsningar på skola och utbildning. Alla ska kunna få en jämlik och rättvis utbildning. Det måste vara samma förutsättningar för alla unga att ta sig ut i arbetslivet. Det är även viktigt att satsa på utbildning i olika former för att öka tillgängligheten för olika individer. Samtal mellan olika samhällsgrupper kan motverka diskriminering och det behövs forum för sådana samtal. Sådana forum kan vara sociala, digitala plattformar. Det är bra att börja med arbetet mot diskriminering med en ung generation och fortsätta med arbetet därifrån.

Sverige måste ta ansvar när det gäller vilka länder vi ingår handelsavtal med. Vi bör till exempel inte ingå handelsavtal med länder som inte respekterar mänskliga rättigheter eller arbetar för ett jämlikt samhälle. Det behövs ett modigt ledarskap från svenskt håll. Sverige bör ge bistånd till civilsamhällesorganisationer, i synnerhet i länder som tampas med jämlikhetsproblem. Vidare kan Sverige bidra till kompetent styre i andra länder för att avskaffa korruption. Sverige bör ställa högre krav på svenska företag som är verksamma internationellt, speciellt företag som placerar sin verksamhet i fattigare länder. Det bör vara samma

krav på arbetsvillkor som vi har i Sverige. Det är inte rimligt att svenska företag ska ha möjlighet att utnyttja människor i fattigare länder samtidigt som arbetsvillkoren för de anställda i Sverige är bra. Det är viktigt att Sverige föregår med ett gott exempel. Exempelvis bör vi arbeta med representation av kvinnor, personer med funktionsvariationer med mera på utlandsmyndigheterna. Vi kan därigenom påverka andra stater.

Klimat och biologisk mångfald

År 2019 var det näst varmaste året någonsin uppmätt och slutet på det varmaste decenniet som någonsin uppmätts (2010-2019). Om temperaturen fortsätter höjas i den här takten kan vi räkna med en ökning på +3.2 C i slutet av århundradet. För att

kunna nå Parisöverenskommelsens satta maximala temperaturökning på +1,5C - +2C måste utsläppen av växthusgaser minska med 7,6% per år varje år från och med år 2020. Trots en drastisk minskning av mänsklig aktivitet som följd av covid-19-pandemin, förväntas utsläppen av växthusgaser minska med 6% i år, vilket fortfarande är 1,6% för lite för att kunna nå målet på 7,6%. Dessutom går utvecklingen inom bevarandet av ekosystem på land inte mot en hållbar utveckling för tillfället. Dessutom fortsätter skogsskövling, tjuvjakt och förstörelsen av naturliga livsmiljöer att ske. Många länder arbetar dock för att utveckla nya lagar och regler för att skydda biologisk mångfald och ekosystem. I början av år 2020 hade 123 länder kommit överens om att sätta frivilliga delmål, med syftet att uppnå en värld utan nettoförstörelse av mark (mål 15.3). 60 länder har redan officiellt godkänt delmålen.

Globala utmaningar

Deltagarna anser att det är en utmaning att försöka få länder att inte uteslutande använda viktiga naturresurser för ekonomisk vinst. Ekonomiska intressen ska inte övertrumfa miljön. Människor måste få det bättre, men av den anledningen ska inte miljön förstöras. Det behöver tydliggöras för konsumenterna och företagen att produkter kommer ifrån. Genomgående krävs tydlighet i produktionskedjor. Perspektiven behöver skiftas och gå från att straffa till att uppmuntra. Det måste göras

lönsamt att genomdriva hållbara insatser. Länder som inte arbetar med gröna omställningar behöver inte direkt stigmatiseras. Rättigheter för urfolk behöver främjas. Urfolk har en viktig roll i klimatarbetet bland annat med hänsyn till att de skyddar 80 % av världens biologiska mångfald.

Vad bör världens länder göra?

Deltagarna understryker att världens länder bör utnyttja pandemin för att starta om och komma tillbaka bättre. Det behövs ett större fokus på att ställa om till cirkulär ekonomi. Investeringar i gröna omställningar måste göras. Stater behöver göra det gynnsamt att leva hållbart och handla hållbart. Det kan exempelvis göras genom olika subventioner. Stater bör stötta lokala företag som arbetar för biologisk mångfald. Hållbara företag behöver främjas. Det behöver införas policies och lagar som förhindrar att gemensamma områden förstörs. Det behöver ställas högre krav på företag generellt. Exempelvis måste företag bli mer miljövänliga när det gäller att paketera varor. Det kan ske genom tvingande åtgärder.

Världens länder behöver bedriva samarbete med varandra. Det är viktigt att de arbetar uppifrån och ner. Även transparensen är väsentlig. Det är viktigt att länder som har kommit långt i miljöarbetet tar ansvar och etablerar samarbeten med länder som inte gjort samma framsteg. Exempel på samarbeten kan vara att etablera universitetskontakter för att framställa miljöteknik. Ett annat exempel på direkta åtgärder kan vara att stötta utvecklandet av källsorteringssystem i olika länder. I detta arbete är det viktigt att organisationer som EU har en tydlig kommunikation mellan deras medlemsländer för att det ska ske lika stora satsningar i alla länder. Det bör även införas sanktioner mot länder som inte följer klimatavtal.

Människors kunskap kring en hållbar livsstil måste öka. Inom skolan bör utbildning kring hållbara livsstilar förbättras. Utöver skolan bör vi även ställa krav på företag när det gäller ökad kunskap om en hållbar livsstil. Det bör även göras mer satsningar på att utbilda beslutsfattare och makthavare inom klimatfrågor. Det behövs utbildningar om hur privata konsumtionsmönster påverkar utsläppen.

Utmaningar för Sverige

Deltagarna menar att vi i Sverige behöver tillse att vi lever upp till klimatmålen, samtidigt som vi arbetar

för att stötta andra länder i deras klimatarbete. Sverige behöver ta ett större ansvar för de utsläpp som vi orsakar globalt och de konsekvenser som de medför. Konsumtionssamhället är problematiskt ur ett miljömässigt perspektiv. Det är viktigt att vi förändrar våra vanor och beteenden kring konsumtion. Marknadsföring som uppmanar till ökad konsumtion spelar en stor roll för våra konsumtionsvanor. Vi behöver få individer att reflektera kring om de verkligen behöver nya saker. Det bör uppmuntras att de ska ta hand om det de redan har genom att laga produkter och liknande. Sverige är inget föregångsland beträffande konsumtionsbaserade utsläpp. Därför bör vi i Sverige fokusera på den typen av utsläpp. Vi behöver försöka anlägga mer produktion i Sverige för att minska utsläpp. Det måste göras lättare för konsumenter att göra medvetna val och få insikter om deras konsekvenser. Det är för närvarande för otydligt vilka produkter som är miljövänliga, hållbara och organiska. Olika märkningar och rekommendationer behöver ses över för att inte konsumenter ska vilseledas.

Barn och unga har i allmänhet för lite politiskt inflytande i Sverige. Klimatfrågan är en väldigt viktig fråga för barn och unga. Det behöver understrykas och framhållas att det har påvisats i undersökningar att 80 % av de tillfrågade unga anser att klimatet är ett nödläge. Barn och ungdomar måste därför få höras mer i denna fråga. Många barn och ungdomar påverkas av klimatförändringarna men får ingen makt att påverka. Fler nödvändiga förändringar skulle ske och lösningar skulle kunna utvecklas om barn och ungdomar fick mer makt. Ungas röster måste beaktas i processer som berör klimat och biologisk mångfald, bland annat mot bakgrund av barnkonventionen. Det behövs återkommande och långsiktiga konsultationer med unga, dessa förfaranden behöver vara långsiktiga.

Det behöver införas lagar för att förhindra miljöförstöring. Storskalig miljöförstörelse måste förbjudas. Vi behöver särskilt lagar som uppställer gränser för företag. Det behövs också tydligare riktlinjer kring hur företag ska granskas utifrån ett miljöperspektiv.

Vad bör Sverige göra?

Deltagarna betonar att vissa stater har begränsade resurser och har därför svårt att agera på ett miljömässigt hållbart sätt. I vissa länder är

grundläggande behov, såsom att få mat för dagen, det viktigaste och det mest prioriterade. Det är viktigt att länder samarbetar i miljöarbetet och att resursstarka länder hjälper mindre resursstarka att bli mer miljövänliga. I detta arbete är det viktigt att hänsyn tas till länders olika regionala förutsättningar. Sverige måste ge mer stöd till förluster och skador på grund av naturkatastrofer och höjda havsnivåer. Sverige bör ratificera ILO:s konvention nr 110. Sverige bör agera genom EU för att medlemsländerna med avseende på miljöarbetet i andra länder ska vara en förebild för resten av världen. Vidare bör Sverige arbeta i EU för att EU:s miljöambitioner måste höjas och vara i linje med Parisavtalet.

Det borde införas fler riktlinjer för svenska banker och större möjligheter för privatpersoner att investera

i gröna fonder. De statliga pensionsfonderna borde även vara gröna fonder. Sverige som stat borde ha bättre kontroll över banker och ställa högre krav på svenska banker när det gäller hållbarhet. När företag får statligt stöd borde det ställas krav om en hållbar omställning. Företag ska behöva redovisa vad deras produkter har för påverkan på klimatet. Genom regleringen av skatter kan klimatarbetet främjas. Subventioner till fossila bränslen bör förbjudas. Pengar måste investeras i forskning för att vi ska kunna hantera omställningen till en cirkulär ekonomi. Det är statens ansvar att bygga en cirkulär ekonomi istället för en ekonomi baserad på konsumtion. Sverige bör fokusera särskilt på teknisk innovation. Vi bör stötta andra länder att satsa på nya tekniska lösningar, särskilt när det gäller miljön.

SLUTSATSER OCH AVSLUTANDE KOMMENTARER

Sammanfattningsvis går det att identifiera teman som återkom under de olika ämneskategorierna som behandlades på workshopen. Deltagarna framför en önskan att Sverige ska vara ett föregångsland inom dessa områden på den globala arenan. Sverige och andra stater måste i sitt biståndsarbete ta kontexten i beaktning. Det är viktigt att inkludera civilsamhället och lokala aktörer i olika lösningar. En viktig aspekt är även utbildning, vilket kan fungera för att bryta olika negativa utvecklingar.

Det finns en efterfrågan från deltagarna på arbete för en ökad representation på både global och nationell nivå. Representation av barn och unga, kvinnor och HBTQI-personer behövs i högre grad än idag. I samband med att Sverige ska sträva efter att vara ett internationellt föregångsland understryks även vikten av att lösa problem inom landets gränser. Fler unga behöver engagera sig i olika samhällsfrågor. Klimatfrågan är en mycket viktig fråga för barn och unga, det finns därför en stor önskan att få större inflytande inom detta område. Ungas röster måste

generellt beaktas i högre grad än idag inom ramen för politiska processer.

Deltagarna har även betonat vikten av forskning, både när det gäller biståndsarbete och främjandet av hälsa men även vid en omställning till en cirkulär ekonomi. Det är viktigt att länder delar med sig av kunskap. I arbetet för en hållbar utveckling är internationella samarbeten betydelsefulla, inom samtliga områden. Det är essentiellt för utveckling inom samtliga målområden. Mer utvecklade länder ska ta sitt ansvar och hjälpa de länder som är mindre utvecklade.

Avslutande kommentar

Denna rapport togs fram för att presentera synpunkterna som framfördes under Svenska FN-förbundets och LSU:s workshop den 23 februari 2021. Rapporten sänds till Utrikesdepartementet för att behandlas där inför Sveriges rapportering till HLPF under sommaren 2021. Rapporten kommer även att spridas inom Svenska FN-förbundet.

RESULTAT FRÅN ENKÄTUNDERSÖKNING

Mellan den 16-28 februari spred Svenska FN-förbundet och LSU en enkät för att få in synpunkter från unga i samband med att Sverige ska rapportera hur det går med genomförandet av Agenda 2030.

2021 ska Sverige göra sin andra frivilliga rapportering (VNR) kring de globala målen till FN:s politiska högnivåforum (HLPF). Inför denna rapportering samarbetade LSU - Sveriges ungdomsorganisationer, Svenska FN-förbundet och Utrikesdepartementet för att försäkra att barn och ungas perspektiv tas tillvara i Sveriges rapportering.

Agenda 2030 antogs 2015 och avser de 17 globala målen och dess 169 delmål och 230 indikatorer som är integrerade och odelbara. Syftet med Agenda 2030 är att ena och balansera ekonomisk, social och miljömässig utveckling på ett hållbart och rättvist sätt med mål att utrota fattigdom, bekämpa klimatförändringar och säkerställa en fredlig och inkluderande värld.

Enkät riktad mot unga

Den här enkäten riktade sig till unga, både de som är engagerade i hållbarhetsarbetet genom föreningsliv och annat engagemang, men även unga i en bredare allmänhet. Enkäten bestod av 11 frågor.

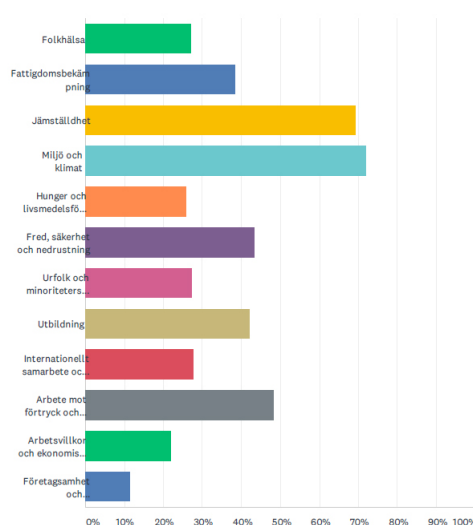
872 personer svarade på enkäten varav 676 kvinnor 189 män och 13 icke-binära och sju övriga. 25 procent läste på gymnasiet, 40 procent studerade på högskola eller universitet, 25 procent arbetade, några var arbetssökande och några var elever på högstadiet.

48 procent av de som svarade på enkäten bodde i en storstad, 27 procent i en större stad, 17,5 procent i en mindre stad eller tätort och 7,5 procent på landsbygden.

44 procent var engagerade i någon förening och 49 procent var inte organiserade. I enkäten ställdes frågor om vilka som var de svarandes hjärtefrågor, vilka områden som världens länder måste prioritera för att vi ska få en hållbar värld, hur viktigt det är med globalt samarbete och vilka som är ansvariga för att vi får en hållbar värld.

F7 Vilka är dina hjärtefrågor?

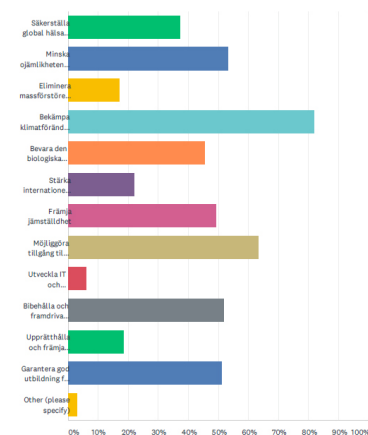
Svarade: 869 Hoppade över: 4

Miljö och klimat, jämställdhet samt arbete mot förtryck och diskriminering var de tre största hjärtefrågorna hos de unga som svarade på enkäten.

F8 Vilka områden tycker du att det är viktigast att alla länder i världen prioriterar för en hållbar värld? (Max 5)

Svarade: 872 Hoppade över: 1

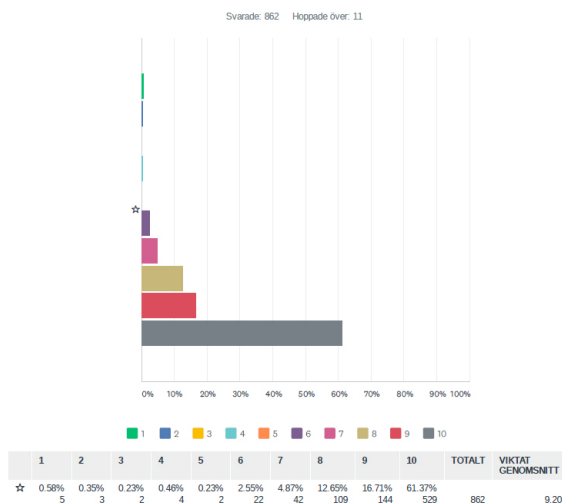
82 procent tyckte att det var viktigast att världens länder bekämpar klimatförändringarna. Sedan kom tillgång till mat och rent vatten samt minskade sociala och ekonomiska klyftor och minskad ojämlikhet.

I graferna bredvid texten ser ni utfallet av det olika frågeställningarna i enkäten.

Det är tydligt att det finns ett stort stöd för internationellt samarbete och att det främst är regeringarnas ansvar att se till att Agenda 2030 och de 17 globala målen för hållbar utveckling genomförs, enligt de som svarat på enkäten.

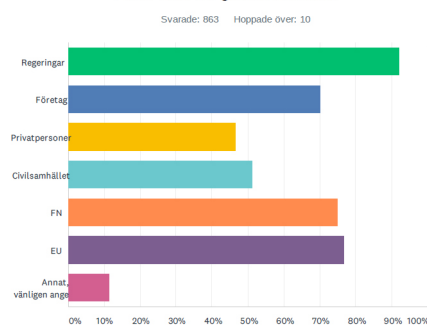
Det kan också noteras att miljö och klimatfrågorna, jämställdhet och arbete mot förtryck och diskriminering är de frågor som ligger närmast hjärtat för de som svarat på enkäten samtidigt som de viktigaste prioriteringarna för världens länder för att vi ska få en hållbar värld är att bekämpa klimatförändringarna, se till att det finns mat och rent vatten för alla samt minska de sociala och ekonomiska klyftorna och ojämlikheten.

F11 Hur viktigt tycker du att globalt samarbete är för att skapa en fredlig, rättvis och hållbar värld? (Skala 1-10, 1: inte alls viktigt, 10: mycket viktigt)

61 procent eller 529 av de 862 som svarade på den frågan i enkäten ger vikten av internationellt samarbete högsta prioritet.

F12 Vem eller vilka anser du är ansvarig för genomförandet av Agenda 2030 och de globala målen?

När det kommer till vem som ansvarar för genomförandet av Agenda 2030 anser 92 procent att det är regeringens ansvar i första hand följt av EU och FN.

